

Ibanez Iceman IC420FM

Zonder handtekening

Ibanez brengt zijn klassieke Iceman-model opnieuw uit in twee stijlvolle afwerkingen.

tekst **Steven Faber**

Toen Ibanez in de jaren zeventig wilde afstapen van de Fender- en Gibson-kopieën waarmee ze naam hadden gemaakt, ontwierpen ze - ver voordat koudwaterzwemmen en Wim Hof populair werden - de Iceman. Dit originele model valt gelijk op door zijn spitse kop en asymmetrische bodyvorm, die heel in de verte nog wat wegheeft van een Gibson Firebird, maar veel sierlijker en extremer is uitgewerkt. Het model kreeg de goedkeuring van Kiss-gitarist Paul Stanley, die inmiddels een hele reeks signaturemodellen bij Ibanez heeft. Paul Gilbert draaide de Iceman om voor een van zijn signaturegitaren en noemde die Fireman. Wilde je een Iceman, dan was je dus aangewezen op een Paul Stanley-model. Tot nu toe, want met de IC420 heeft Ibanez opnieuw een standaardversie van de Iceman uitgebracht in antique blue metallic en violin sunburst zoals hier getest.

Ontwerp

Deze Iceman heeft een body en hals van okoumé, een West-Afrikaanse houtsoort die lichter is dan mahonie, maar wel in hetzelfde gebied zit wat de klank betreft. De mooie tekening zie je op onze versie door de lak heen. Daarbij heeft deze gitaar een top van gevlamd esdoorn, naast de kleur het enige verschil met de blauwe IC420. De constructie doet aan een Gibson denken: gelijkde hals

die een hoek maakt met de body, een kop die naar achter wijst en drie stemmechanieken per kant heeft, 22 frets bij een mensuur van 628 mm en een toetsradius van 305 mm. Overigens is de toets van jatoba, een houtsoort die wat roder kleurt dan palissander. Kijken we naar de hardware en elektronica, dan blijven we op hetzelfde vertrouwde terrein, met twee humbuckers (elk met een volume- en toonregelaar), een driestandenschakelaar en een Gibraltar tune-o-maticbrug. Het stopstaartstuk is een ontwerp van Ibanez dat het mogelijk maakt in een oogwenk snaren te wisselen dankzij de schuinlopende gleufjes aan de bovenkant. Als elementen heeft Ibanez Super 80 humbuckers gemonteerd met kapjes waarin vliegende vingers zijn gegraveerd. De afwerking met op het oog polyesterlak is overal netjes. Alleen de topkam is iets smaller dan de binding van de hals waardoor je daar een randje voelt, maar dat is het enige kritiekpuntje op de verder solide uitgevoerde constructie. Zelfs de elektronica-ruimte ziet er netjes uit met goed gesoldeerde verbindingen.

Spelen maar!

Mocht je het je afvragen: de Iceman kan je prima in een gewone gitaarstandaard plaatsen. Ook op schoot is hij goed te hanteren. Dankzij de asymmetrische vorm blijft hij goed in balans, ondanks de grote kop. Wel voel je de bovenste punt van de body dan tegen je

ribben zitten, iets wat helemaal wegvalt als je 'm omhangt want dan doet de afschuining aan de achterkant zijn werk. Onversterkt klinken de snaren mooi gelijkmatig met als kers op de taart een rinkel in het

krijg je te veel laag mee. Maar wil je het intro van *Sweet Child O' Mine* of een Clapton-song met zijn 'woman tone' dan is hij je grote vriend. En bij cleanachtig blueswerk komt hij trouwens ook uitstekend van pas.

stevig klinkende humbuckers uitermate geschikt voor rock en aanverwante stijlen. Daarbij is hij goed gebouwd en mooi afgewerkt. Nu is alleen nog de keus: violin burst of toch blue metallic? [i](#)

Deze gitaar kan niet dun klinken!

hoog. Ingeplugd is de klank warm en stevig. Deze gitaar kan niet dun klinken! De elementen hebben een modern karakter dan PAF's. Ze laten de snaren onderling goed horen, ook met oversturing, en hebben ballen. Voor ritmepartijen met volle akkoorden kom ik al snel uit op de middenstand. Dan zit je de lead niet in de weg en hij is altijd in de hand te houden, ook met aardig wat oversturing. Voor lead en riffs kies je waarschijnlijk de brugpickup, die genoeg midden heeft om vol te klinken. En het halselement gebruik je voor, eh, die gebruiken wij eigenlijk niet zo snel. Voor riffs op de lage snaren is hij te warm waardoor je de definitie mist die de brughumbucker wel heeft, en ook met open akkoorden

De gitaar speelt overigens prima en dat zeggen we bij de afstelling zo uit de fabriek. Voor het snellere werk en legatospel heb je nog genoeg ruimte om de actie lager af te stellen. Dankzij de constructie is het hele bereik van de hals goed te pakken, zoals dat bij een SG ook het geval is.

Conclusie

Met een Iceman val je zeker op. Daarnaast is het een bijzonder model dat zijn plaats heeft verdient in de geschiedenis van de elektrische gitaar. Maar ondanks zijn opvallende uiterlijk is hij verrassend handelbaar. Probeer maar eens met een Flying V zittend te spelen, met de Iceman is dat geen probleem. Hij is met zijn

IBANEZ ICEMAN IC420FM

RICHTPRIJS: € 749,-
LAND VAN HERKOMST: China

TYPE: massieve elektrische gitaar met gelijkde hals
BODY: okoumé met top van gevlamd esdoorn
HALS: okoumé

TOETS: jatoba, 305-mm (12-inch) radius
FRETS: 22, medium

MENSUUR: 628 mm
BREEDTE TOPKAM/12E

FRET: 43/53 mm

ELEKTRONICA: 2 Super 80 humbuckers, elk met een volume- en toonregelaar, driestandenschakelaar
HARDWARE: goudkleurig, Gibraltar Performer brug met Quick Change III staartstuk

GEWICHT: ong. 3,55 kg
AFWERKING: violin sunburst

LINKSHANDIG: nee

REEKS: er is ook een versie in antique blue metallic zonder esdoorn top

DISTRIBUTIE: Hoshino Europe B.V., Mijdrecht, tel. 0297-567788

WEBSITE: hoshinoeurope.com

IBANEZ ICEMAN IC420FM

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Wil je geen signature, maar wel een Iceman? Dan is dit je kans!

Rivalen

- Ibanez FRM300 Paul Gilbert Signature
- Epiphone Firebird
- Jackson X Series Kelly